

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1TdoV/2/2021
Identifikačné číslo spisu: 9519100066
Dátum vydania rozhodnutia: 08.11.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:9519100066.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera, JUDr. Dany Wänkeovej, JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Martiny Zeleňakovej v trestnej veci obvineného Q. Š. pre pokračovací prečin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 12. októbra 2021 v Bratislave, o dovolaní obvineného Q. Š. proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. novembra 2020, sp. zn. 3 To 11/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Q. Š. sa odmieta.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu (ďalej aj „prvostupňový súd“) z 13. septembra 2019, sp. zn. BB-5T/3/2019, bol obvinený Q. Š. uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

ako konateľ spoločnosti P. C., s. r .o. so sídlom V. XXXX, XXX XX Z. G. E., IČO: XX XXX XXX (ďalej len „P. C.“) podal dňa 11. januára 2013 na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Z. G. E. (ďalej len „ÚPSVáR“) žiadosť na poskytnutie príspevku na zriadenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska, prílohu ktorej tvoril aj Podnikateľský zámer P. C. pričom na základe žiadosti požiadal ÚPSVáR o poskytnutie finančného príspevku na zriadenie uvedenej dielne a následne dňa 30. januára 2013 uzatvoril s ÚPSVáR vo Z. G. E. Dohodu č. 02/56/2013 o poskytnutí príspevku na zriadenie chránenej dielne (ďalej len „Dohoda“), predmetom ktorej je úprava práv a povinností účastníkov dohody pri poskytovaní príspevku na zriadenie chránenej dielne alebo chráneného pracoviska, ktorý sa poskytuje zo zdrojov Európskeho sociálneho fondu (ďalej len „ESF“) a štátneho rozpočtu Slovenskej republiky

(ďalej len „SR SR“), v ktorej sa ÚPSVáR zaviazal poskytnúť P. C., s .r. o. ako zamestnávateľovi príspevok na zriadenie chránenej dielne, kde budú vytvorené 3 pracovné miesta pre občanov so zdravotným postihnutím, do výšky 30.448,50 eur pozostávajúci z prostriedkov ESF a ŠR SR vo vzájomnom pomere ESF 85% : ŠR SR 15% a dňa 26. februára 2014 podpísal Dodatok č. 1, ktorým sa zaviazal najneskôr do 3 mesiacov od podpísania dohody zriadiť chránenú dielňu a prijať na zriadené pracovné miesta 3 uchádzačov o zamestnanie, ktorí sú občanmi so zdravotným postihnutím so štruktúrou pracovných miest jeden administratívny pracovník a dvaja pomocní administratívni pracovníci a zachovať zriadené pracovné miesta v chránenej dielni najmenej po dobu 2 rokov odo dňa účinnosti priznania postavenia chránenej dielne, pričom uzatvoril pracovné zmluvy, a to: dňa 1. februára 2013 s N. O., nar. XX. A. XXXX, dňa 1. februára 2013 s B. W., nar. X. Q. XXXX, dňa 7. februára 2013 s M. A.Á., nar. XX. A. XXXX, dňa 16. apríla 2013 s M. Č., nar. XX. B.L. XXXX, dňa 10. apríla 2014 s Q. B., nar. XX. Q. XXXX a dňa 01. novembra 2014 s B. C., nar. X. Q. XXXX, aj keď v skutočnosti okrem N. O. žiadna z vyššie uvedených osôb po podpise pracovnej zmluvy nepracovala na adrese zriadenej chránenej dielne alebo chráneného pracoviska, navyše B. W., M. A., M. Č.Á. a B. C. ani nevykonávali pomocné administratívne práce podľa uzatvorených pracovných zmlúv a v zmysle podpísanej Dohody. Napriek tomu predložil na ÚPSVáR v období od 20. marca 2013 do 8. decembra 2014 pod poradovými číslami 1 až 22 celkovo 22 žiadostí o úhradu platby, a ku každej predložil aj výplatné listiny s podpismi vyššie uvedených zamestnancov, ktoré mali preukazovať úhradu mzdy zamestnancom za jednotlivé mesiace, ktoré nepodpísali, na základe čoho ÚPSVáR v období od 19. apríla 2013 do 5. februára 2015 poukázal na účet spol. P. C., s.r.o. v 22 platbách v celkovej výške 26.278,05 eur, čím Q. Š. konal v rozpore s článkom II bodom 11.1. Dohody, v rozpore s článkom II bodom 12.2 Dohody, v rozpore s § 19, § 31 ods. 1 písm. a), n) zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj § 13 ods. 3, písm. c), d) zákona č. 528/2008 Z.Z. o pomoci a podpore poskytovanej z Fondov Európskeho spoločenstva, čím spôsobil škodu ÚPSVáR SR vo výške 26.278,05 eur, z čoho 85% predstavujú finančné prostriedky z ESF v čiastke 22.336,33 eur a 15% predstavujú finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu SR v čiastke 3.941,72 eur.

Za to mu Špecializovaný trestný súd podľa § 225 ods. 4, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona Špecializovaný trestný súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmenečne odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obvinenému určil skúšobnú dobu vo výmere 4 rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona Špecializovaný trestný súd uložil obvinenému aj povinnosť nahradiť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Z. G. E., G. A. X, spôsobenú škodu vo výške 26.278,05 eur do 1 roka od právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku Špecializovaný trestný súd zaviazal obvineného nahradiť spôsobenú škodu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Z. G. E., G. A. X, IČO: XX XXX XXX vo výške 26.278,05 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací na podklade odvolania obvineného Q. Š. rozsudkom z 15. júla 2020, sp. zn. 3 To 11/2019, podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. f), ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvinenému Q. Š. podľa § 225 ods. 4 Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), § 37 písm. h) Trestného zákona a s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona najvyšší súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmenečne odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona najvyšší súd obvinenému určil skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. h) Trestného zákona najvyšší súd obvinenému uložil ako súčasť probačného a mediačného dohľadu aj povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom výchovnému programu, súčasťou ktorého bude v prvých dvoch rokoch skúšobnej doby účasť na jednej prednáške alebo obdobnom vzdelávacom podujatí týkajúcej sa témy zaobchádzania s finančnými prostriedkami poskytovanými zo zdrojov Európskych spoločností, ako aj povinnosť zúčastniť sa ako verejnosť jedného hlavného pojednávania Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, či už v Pezinku alebo v Banskej Bystrici, až do vyhlásenia rozsudku v trestnej veci vedenej pre prečin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1 a nasl. Trestného zákona, a to na vlastné náklady obvineného.

II.

D o v o l a n i e

a vyjadrenie k nemu

Proti uvedenému rozsudku najvyššieho súdu podal obvinený Q. Š. dovolanie prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Gdovina písomným podaním z 9. októbra 2020, podaným elektronicky 13. októbra 2020, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku.

Podané dovolanie odôvodnil obvinený tým, že najvyšší súd vo svojom rozsudku odkázal na skutkové zistenia prvostupňového súdu, ktorého úvahy a závery si v celom rozsahu osvojil a v podrobnostiach na ne odkázal. Podľa názoru odvolacieho súdu sa predmetný skutok stal jednoznačne tak, ako to správne zistil a ustálil Špecializovaný trestný súd na základe vykonaného dokazovania. Porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom, ktorý mohol ovplyvniť rozhodnutie o vine ako aj o uloženom treste, vidí obvinený práve v otázke dokazovania, keď Špecializovaný trestný súd a následne i odvolací súd založili svoj záver o jeho vine na svedeckých výpovediach N. O., B. W., M. A., M. Č., Q. B. a B. C., ako aj na listinných dôkazoch. Z vykonaného dokazovania mali sudy bez rozumných pochybností preukázané, že obvinený ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti P. C.V., s.r.o., so sídlom V. XXXX, XXX XX Z. G. E., IČO: XX XXX XXX, uzavrel 30. januára 2013 s ÚPSVaR vo Z. G. E. Dohodu o poskytnutí príspevku na zriadenie chránenej dielne (ďalej len „Dohoda“), na základe ktorej sa mu ÚPSVaR zaviazal poskytnúť príspevok na zriadenie chránenej dielne, kde mali byť vytvorené tri pracovné miesta pre občanov so zdravotným postihnutím, do výšky 30.448,50 eur. Obvinený následne uzavrel s uvedenými svedkami pracovné zmluvy, pričom súd mal za to, že okrem N. O. žiadny z uvedených pracovníkov v skutočnosti na adrese zriadenej chránenej dielne nepracoval, navyše B. W., M. A., M. Č. a B. C. ani nevykonávali pomocné administratívne práce v zmysle uzavretých pracovných zmlúv a podľa uzavretej Dohody. Napriek uvedenému obvinený predložil ÚPSVaR v období od 20. marca 2013 do 8. decembra 2014 celkovo 22 žiadostí o úhradu platby, prílohou ktorých boli aj výplatné listiny s podpismi vyššie uvedených zamestnancov, ktoré oni nepodpisali, na základe čoho ÚPSVaR v období od 19. apríla 2013 do 5. februára 2015 poukázal na účet firmy P. C., s.r.o. v 22 platbách celkovo sumu 26.278,05 eur, čím takto spôsobil ÚPSVaR škodu v rovnakej výške, t. j. 26.278,05 eur.

Obvinený v odvolacom konaní namietal podstatné porušenie jeho práva na obhajobu, ktorého sa dopustil už Špecializovaný trestný súd tým, že odmietol jeho návrh na osobný výsluch svedkov na hlavnom pojednávaní konanom 12. júla 2019. Svoje rozhodnutie odôvodnil súd tým, že táto okolnosť je už vysporiadaná vzhľadom na to, že obvinený prostredníctvom svojho obhajcu na predchádzajúcom pojednávaní súhlasil s čítaním zápisníc o výsluchoch svedkov. Práve na svedectvách týchto svedkov, ktorí pred súdom neboli vypočutí, je pritom založený výrok o vine obvineného, pričom súd sa uspokojil len s čítaním zápisníc o ich výsluchoch na hlavnom pojednávaní.

Najvyšší súd ako súd odvolací sa s námietkou obvineného o porušení práva na obhajobu nevykonaním navrhnutých dôkazov vysporiadal tak, že uviedol, že je vecou obvineného, akého obhajcu a v ktorom procesnom štádiu konania si zvolí. Obvinenému bola doručená výzva na navrhnutie dôkazov a preto

bolo už len na úvahe súdu, či využije svoje decízne oprávnenie manažovať konanie podľa návrhu obhajoby, alebo návrh strany na doplnenie dokazovania zamietne. Odvolací súd poukázal na znenie § 240 ods. 3 veta tretia Trestného poriadku, v ktorom je obvinenému uložená povinnosť bez meškania oznámiť súdu mená svedkov navrhnutých prokurátorom za účelom prečítania ich svedeckých výpovedí, ktorých navrhuje navyše vypočúť aj osobne. Súd má za to, že ak tak obvinený bez meškania neurobí, neexistuje zákonná prekážka, aby boli výpovede označených svedkov z prípravného konania na hlavnom pojednávaní prečítané bez súhlasu obvineného tak, aby bola naplnená základná zásada trestného konania zakotvená v § 2 ods. 7 Trestného poriadku. S uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu obvinený nesúhlasil, pričom poukázal na to, že nešlo o svedkov, ktorých výpovede prokurátor v obžalobe navrhol len prečítať na hlavnom pojednávaní, naopak, išlo o svedkov, ktorí mali byť podľa obžaloby predvolaní a vypočutí na hlavnom pojednávaní. Samotný prokurátor teda podľa obvineného považoval ich výpovede za tak dôležité, že ich chcel osobne vypočúť v konaní pred súdom, pričom až na hlavnom pojednávaní došlo k zmene návrhu na vykonanie dokazovania, s čím vtedajší obhajca obvineného súhlasil. Nejde teda podľa obvineného o prípad, keď by mal navrhovať dôkazy v zmysle § 240 ods. 3 Trestného poriadku, nakoľko vypočutie týchto svedkov bolo navrhnuté priamo v obžalobnom návrhu. Obhajca obvineného po prevzatí obhajoby navrhol na začiatku hlavného pojednávania namiesto čítania zápisníc o ich výsluchoch predvolať navrhnutých svedkov a vypočúť ich pred súdom, pretože ide o svedkov, ktorých výpoveď má podstatný význam pre posúdenie skutku a ktorí boli v prípravnom konaní vypočutí bez jeho prítomnosti a ich výsluch nebol vykonaný kontradiktórnym spôsobom. Obvinený mal taktiež dôvodné pochybnosti o objektívnosti a pravdivosti výpovedí týchto svedkov pred vyšetrovateľom.

V tejto súvislosti obvinený poukázal na výpoveď jedinej svedkyne, ktorú súd na základe návrhu obhajoby predvolal na hlavné pojednávanie, N. O., ktorá aj napriek zákonnému poučeniu pred súdom vedome klamala, keď tvrdila, že jej zamestnávateľ dlží mzdu za mesiace november až december 2013 a január až marec 2014 a z tohto dôvodu naňho podala aj trestné oznámenie, pričom konanie o ňom nebolo doposiaľ skončené. Svedkyňa ďalej uviedla, že mala dostávať mzdu vo výške 680 eur, aj keď podľa pracovnej zmluvy, ktorá je súčasťou spisu, jej patrila mesačná hrubá mzda vo výške 337,70 eur. Na otázku obhajcu, či jej bola v rokoch 2013 a 2014 vyplatená mzda podľa pracovnej zmluvy, svedkyňa odpovedala, že jej v roku 2014 oficiálna mzda nebola vyplatená vôbec a rovnako tak ani plat za mesiace november a december 2013. Na otázku, koľko peňazí si za uvedené obdobie sama vyplatila, svedkyňa odpovedala, že čísla nedrží v hlave. Svedkyňa podľa obvineného usvedčujú zo lživého svedectva listinné dôkazy a taktiež jej vlastná výpoveď, pretože na hlavnom pojednávaní bola ako dôkaz prečítaná zápisnica z hlavného pojednávania Okresného súdu Vranov nad Topľou z 12. novembra 2018, sp. zn. 13T/101/2017, na ktorom bola N. O. taktiež vypočutá v procesnom postavení svedkyne. Obvinený chcel svedkyňu s touto zápisnicou a jej výpoveďou konfrontovať, ale zo strany predsedu senátu mu to bolo bez akéhokoľvek odôvodnenia odopreté. Z predmetnej zápisnice pritom podľa obvineného vyplýva, že svedkyňa si sama a svojvoľne z pokladne firmy P. C., s.r.o. vyplácala mzdu v podstatne vyššej výške, ako jej patrila.

Obvinený je taktiež toho názoru, že konajúce súdy nevyhodnotili zásadný dôkaz týkajúci sa otázky jeho viny, ktorý predložil a ktorým podľa svojho názoru preukázal, že firma P. C., s.r.o. listom z 15. marca 2013 ÚPSVaR oznámila, že vzhľadom na nedostatok administratívnej práce bude pracovná činnosť zamestnancov chránenej dielne kumulovaná s inými pomocnými prácami podľa potreby zamestnávateľa, čím splnila oznamovaciu povinnosť podľa čl. I. bod 10.03 Dohody. Tým je podľa obvineného zrejmé, že firma C., s.r.o. splnila všetky zmluvné povinnosti podľa uzavretej dohody. Tento dôkaz síce prvostupňový súd spochybnil, na základe výpovedí svedkýň PhDr. B. T. a A. C., ale odvolací súd sa podľa obvineného s touto jeho námietkou vôbec nezaoberal. V konaní pred súdom tak bol podľa obvineného predložený zásadný dôkaz, oznámenie opatrené podacou pečiatkou ÚPSVaR Z. G. E. s dátumom 15. marca 2013, ktorým sa ani jeden zo súdov nezaoberal. Predmetná písomnosť pritom bola predložená už v prípravnom konaní vyšetrovateľovi, o čom svedčia výpovede svedkýň PhDr. B. T. a A. C., ktoré boli vypočúvané vo vzťahu k okolnostiam doručovania písomných podaní na úrad, pričom obvinený je toho názoru, že posúdenie pravdivosti a hodnovernosti tohto dokumentu má kľúčový význam pre rozhodnutie o otázke jeho viny a trestu. Skutočnosť, že v administratívnom spise sa takáto písomnosť nenachádza, napriek tomu, že podľa podacej pečiatky bola úradu riadne doručená, môže byť

zapríčinená viacerými faktormi, najmä ľudskými na strane ÚPSVaR, ale ani to nemožno klásť za vinu obvinenému. Svedkyňa JUDr. L. U. vo svojej výpovedi potvrdila, že počas realizácie projektu nezistili žiadne porušenie uzavretej Dohody a ani administratívny spis neobsahuje žiadne informácie, že by pracovné činnosti zamestnancov neboli vykonávané výlučne v chránenej dielni alebo na chránenom pracovisku. Súd sa však týmto dôkazom nezaoberal a neposudzoval ho.

Skutočnosť, že odvolací súd sa nezaoberal jedným z kľúčových dôkazov obhajoby a neposudzoval ho, považuje obvinený za zásadný zásah do jeho práva na obhajobu, a z tohto dôvodu navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok najvyššieho súdu z 15. júla 2020, sp. zn. 3 To 11/2019, ako aj rozsudok prvostupňového súdu a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky písomným podaním zo 4. decembra 2020, v ktorom uviedol, že napadnutý rozsudok najvyššieho súdu považuje za zákonný, správny a spravodlivý, nevidí žiadne dôvody na podanie dovolania v tom zmysle, že malo byť porušené právo na obhajobu a že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Na základe uvedeného navrhol dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 Trestného poriadku.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal odmietnutie jeho návrhov na osobný výsluch svedkov a prečítanie ich výpovedí z prípravného konania, na ktorých nebol prítomný, neumožnenie konfrontácie svedkyne O. so zápisnicou z hlavného pojednávania na Okresnom súde Vranov nad Topľou, nezrovnalosti vo výpovedi svedkyne N. O. a nevysporiadanie sa konajúcich súdov s listinným dôkazom predloženým obvineným pri posudzovaní otázky jeho viny v predmetnej trestnej veci.

Vo vzťahu k dovolacej námietke obvineného týkajúcej sa odmietnutia návrhov na osobných výsluch svedkov uvedených v obžalobe prokurátora je potrebné uviesť, že na hlavnom pojednávaní konanom 5. júna 2019 obvinený po porade s obhajcom uviedol, že súhlasí s tým, aby na hlavnom pojednávaní boli prečítané a oboznámené výpovede svedkov, ktorí sú uvedení v bode 3) návrhu prokurátora (č. l. 1 040 spisu). Možno pritom doplniť, že podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku namiesto výsluchu svedka na

hlavnom pojednávaní možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jej podstatnú časť, ak s tým súhlasí prokurátor a obžalovaný a súd nepovažuje osobný výsluch za potrebný. Vychádzajúc z citovaného ustanovenia je nutné konštatovať, že je irelevantné, či obvinený v priebehu konania zmení obhajcu, nakoľko súhlas s prečítaním zápisnice o výpovedi svedka sa vyžaduje od neho samotného a nie od jeho obhajcu. V predmetnej veci pritom zo zápisnice o hlavnom pojednávaní nepochybne vyplýva, že obvinený takýto súhlas s prečítaním zápisnic o výsluchoch svedkov z prípravného konania udelil. Navyše, zápisnica z tohto hlavného pojednávania bola obvinenému zaslaná mailom 7. júna 2019, pričom jej obsah v ďalšom konaní žiadnym spôsobom nenamietal a ani nežiadal o jej opravu.

Na základe súhlasu obžalovaného boli na hlavnom pojednávaní konanom 12. júla 2019 podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítané zápisnice o výsluchoch svedkov navrhnutých prokurátorom v podanej obžalobe, pričom obvinený, ktorý bol na tomto hlavnom pojednávaní prítomný, sa k prečítaným zápisniciam vyjadroval a zo žiadneho jeho vyjadrenia nevyplýva, že by s prečítaním zápisnic o výsluchoch svedkov nesúhlasil. Rovnako tak v zápisnici z tohto hlavného pojednávania nie je zaznamenaný návrh obvineného alebo jeho obhajcu o osobný výsluch niektorého zo svedkov, ktorých výpoveď z prípravného konania bola prečítaná. Pokiaľ obvinený v podanom dovolaní poukazuje na to, že jeho obhajca na hlavnom pojednávaní konanom 12. júla 2019 navrhol osobný výsluch niektorých svedkov, pričom poukazoval na zvukový záznam z tohto hlavného pojednávania, dovolací súd k tomu uvádza, že zo zvukového záznamu z tohto hlavného pojednávania vyplýva len to, že po tom, ako obhajca obvineného uviedol, že by predseda len chcel navrhnúť výsluch troch svedkov, predseda senátu mu na to odpovedal, že túto otázku už má vyriešenú, vyjadrenie bolo jasné, na čo obhajca obvineného odpovedal: „Dobre.“ Zápisnica z hlavného pojednávania pritom bola 15. júla 2019 mailom zaslaná obhajcovi obvineného, avšak ani obvinený alebo jeho obhajca nežiadali v ďalšom konaní o jej opravu v tom smere, aby bol zaprotokolovaný ich návrh na osobný výsluch svedkov uvedených v obžalobe. Rovnako tak ani v ďalšom konaní obvinený ani jeho obhajca nenavrhovali osobný výsluch žiadneho z týchto svedkov, s výnimkou svedkyne N. O., na ktorej osobnom výsluchu trvali, čo je zaprotokolované v zápisnici z hlavného pojednávania dňa 16. augusta 2019 (č. l. 1 121 spisu) a táto svedkyňa bola vypočutá na hlavnom pojednávaní konanom 13. septembra 2019. Je preto zrejmé, že táto dovolacia námietka obvineného nenaplnia dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Neobstojí v tomto smere ani tvrdenie obvineného, že svedkovia, ktorých výpovede z prípravného konania boli prečítané na hlavnom pojednávaní, boli vypočutí v neprítomnosti obvineného a ich výpovede neboli vykonané kontradiktórnym spôsobom. Ako je z vyšetrovacieho spisu zrejmé, vyšetrovateľ listom z 26. júna 2017 (č. l. 77 spisu), ktorý si obvinený Q. Š. prevzal 3. júla 2017, obvineného podľa § 213 Trestného poriadku upovedomil o úkonoch v predmetnej veci, a to o termínoch výsluchov svedkov s uvedením dátumu, miesta, času konania, ako aj mien svedkov, ktorí budú vypočutí. Obvinený tak bol upovedomený o čase a mieste výsluchu svedkov v prípravnom konaní a len samotná skutočnosť, že nevyužil svoje právo a nezúčastnil sa výsluchov týchto svedkov v prípravnom konaní, nespôsobuje porušenie jeho práva na obhajobu a rovnako tak nemá za následok nekontradiktórnosť výsluchov týchto svedkov, nakoľko účasť na ich výsluchoch v prípravnom konaní bola obvinenému umožnená, pričom táto je právom, nie povinnosťou obvineného, teda je len na jeho uvážení, či toto svoje právo bude alebo nebude realizovať. Ani táto dovolacia námietka obvineného teda nenaplnia dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Rovnako tak je nedôvodná i dovolacia námietka obvineného týkajúca sa toho, že predseda senátu prvostupňového súdu mu neumožnil konfrontovať svedkyňu N. O. so zápisnicou z hlavného pojednávania na Okresnom súde Vranov nad Topľou, pretože tak ako je to zrejmé zo zápisnice z hlavného pojednávania konaného 13. septembra 2019, obhajca obvineného v priebehu výsluchu tejto svedkyne predložil návrh na oboznámenie zápisnice z hlavného pojednávania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou, konkrétne v časti výpovede svedkyne N. O. s tým, že navrhol, aby bola táto zápisnica oboznámená prečítaním (č. l. 1 130 spisu). Na otázku predsedu senátu, či obvinený spolu s obhajcom navrhuje oboznámiť aj rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, ktorý do konania predložili a pôvodne ho navrhovali oboznámiť, obhajca obvineného uviedol, že na tomto dôkaznom návrhu (prečítaní rozsudku) netrávajú a žiadajú oboznámiť zápisnicu v tomto štádiu konania z

toho dôvodu, aby bolo možné v súvislosti s týmto dôkazom klásť svedkyni otázky (č. l. 1 130 spisu). Následne bola podľa § 269 Trestného poriadku prečítaná zápisnica o hlavnom pojednávaní v trestnej veci vedenej proti obvinenému Q. Š. vo veci vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou z 12. novembra 2018, sp. zn. 13T/101/2017, v relevantnej časti (č. l. 1 130 spisu) a po jej prečítaní kládol obhajca obvineného svedkyni otázky v súvislosti s týmto dôkazom (č. l. 1 130 - 1 131 spisu). Z uvedeného nie je zrejmé, v čom malo spočívať neumožnenie konfrontácie svedkyne so zápisnicou z hlavného pojednávania z inej trestnej veci, ak po jej oboznámení obhajca obvineného kládol svedkyni v súvislosti s touto zápisnicou otázky, pričom akékoľvek iné dôkazné návrhy zo strany obvineného alebo obhajcu v rámci výpovede tejto svedkyne v zápisnici z hlavného pojednávania nie sú zaprotokolované.

Pokiaľ obvinený namieta nevysporiadanie sa odvolacieho súdu s jeho odvolacou námietkou týkajúcou sa listinného dôkazu, ktorý predložil a ktorý prvostupňový súd spochybnil na základe výpovedí svedkýň PhDr. B. T. a A. C., k tomu je potrebné uviesť, že samotný obvinený v podanom dovolaní poukazuje na to, že odvolací súd vo svojom rozsudku odkázal na skutkové zistenia prvostupňového súdu, ktorého úvahy a závery si v celom rozsahu osvojil a v podrobnostiach na ne odkázal, teda je zrejmé, že si osvojil aj záver prvostupňového súdu o vysporiadaní sa s listinným dôkazom predloženým obvineným a v podrobnostiach naň odkázal.

Napokon pokiaľ obvinený namietal nezrovnalosti vo výpovedi svedkyne N. O. v konaní pred súdom, to, že táto svedkyňa pred súdom klamala, ako aj nesprávne hodnotenie skutkového stavu najmä s poukazom na listinný dôkaz, ktorý predložil a ktorý má mať zásadný vplyv na posúdenie otázky o jeho vine, je potrebné uviesť, že tieto námietky obvineného sú námietkami skutkovými, t. j. vzťahujú sa k správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu, ktorý však dovolací súd pri dovolaní podanom obvineným nemôže v zmysle § 371 ods. 1 písm. i), časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku skúmať ani meniť. V rámci dovolania podaného obvineným je skutkový prieskum dovolacím súdom vylúčený, vzhľadom na zákaz skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku. Skutkový prieskum by bol v dovolacom konaní možný len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

S poukazom na uvedené možno konštatovať, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Hoci obvinený Q. Š. v podanom dovolaní tento dovolací dôvod označil, do jeho rámca nespadá žiadna z ním uplatnených dovolacích námietok, pričom ani samotný obvinený neoznačil, ktorá z ním uvádzaných dovolacích námietok by tento dovolací dôvod mala napĺňať. Dovolaciemu súdu preto neostáva iné, než konštatovať, že ani tento dovolací dôvod v predmetnej veci nemohol byť naplnený.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú naplnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného Q. Š. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 5:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.